

חיוב מילה על האב

1. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף כט עמוד א

למולו. מנלן? דכתיב: וימל אברהם את יצחק בנו. והיכא דלא מהליה אבוה - מיחייבי בי דינא למימהליה, דכתיב: המול לכם כל זכר; והיכא דלא מהליה בי דינא - מיחייב איהו למימהל נפשיה, דכתיב: וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה.

2. תלמוד בבלי מסכת חולין דף פז עמוד א

ניא אידך: ושפך וכסה - במה ששפך - בו יכסה, שלא יכסנו ברגל, שלא יהיו מצות בזווית עליו. תניא אידך: ושפך וכסה - מי ששפך הוא יכסנו, מעשה באחד ששחט, וקדם חבירו וכסה, וחייבו רבן גמליאל ליתן לו י' זהובים.

3. רא"ש מסכת חולין פרק ו סימן ח

ח תניא אידך ושפך וכסה מי ששפך יכסה ומעשה באחד ששפך וקדם חבירו וכסה וחייבו רבן גמליאל ליתן לו עשרה זהובים (ב) שכר ברכה דההוא דסעד אצל רבי אמר ליה רבי כוס של ברכה אתה שותה (ג) או ארבעים זהובים אתה נוטל. אמר ליה כוס של ברכה אני שותה יצתה בת קול ואמרה כוס של ברכה שוה מ' זהובים. מעשה באחד שאמר למוהל אחד שימול את בנו וקדם אחר ומלו. ותבע הראשון שאמר לו האב למולו מן השני עשרה זהובים. . . . ובלאו הנך טעמי דר"ת נראה לי לפטור המוהל. דאע"פ שאמר האב למוהל אחד למול את בנו לא זכה באותה המצוה לחייב אחר אם קדם ועשאה. ולא דמיא לכסוי דאמרה תורה ושפך וכסה מי ששפך יכסה. וכן האב שחייב למול את בנו ורצה למולו וקדם אחר חייב. אבל אם אין האב רוצה למולו כל ישראל חייבין למולו ובדבור שאמר האב למוהל לא זכה למצוה לחייב לאחר אם קדמו:

4. דרכי משה הקצר יורה דעה סימן רסד

(א) . . . כתב באור זרוע (הל' מילה סי' קז) אם האב מוהל אסור ליתן למוהל אחר וצ"ע מאי שנא ממצוה אחרת דיכול לעשות שליח במקומו:

5. מגן אברהם סימן תלב

ו (פמ"ג) (מחה"ש) על סמך ברכה. די' שעושין מצוה א' ברכה א' לכולם עסי' ח' משמע דאם בע"ה אינו בודק רק מצוה לאח' לבדוק אותו אחר מברך וצ"ע דהיאך יברך הא אין המצוה מוטלת עליו לבדוק ול"ד למ"ש סי' תקפ"ה גבי שופר שהתוקע מברך דשאני התם שהשומ' שומע הברכ' ויוצא בברכתו אבל הכא למה יברך הבודק כיון שאין המצוה עליו וצ"ל דמ"מ מצוה קעביד דומיא דמיל' שהמצו' על אבי הבן ומ"מ אם אחר מל אותו אחר מברך וע' בטור י"ד סי' רס"ה, ונוהגים להניח חמץ נוקש' במקום משומר (מט"מ מהרי"ל) ואם חסר לחמו עסי' תל"ד: